

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2015. október 1-je*

„Fellebbezés — Állami támogatások — A magyar hatóságok által egyes villamosenergia-termelők számára nyújtott támogatások — Valamely közvállalkozás és egyes villamosenergia-termelők között megkötött villamosenergia-vásárlási megállapodások — E támogatásokat a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító és a visszatérítettésüket elrendelő határozat — Azon »fél« fogalma, aki a Bíróság előtt fellebbezéssel élhet — Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozása — A támogatás fennállásának mérlegelése szempontjából releváns időpont — Az »állami támogatás« fogalma — Előny — A magánbefektető kritériuma — Az említett támogatások összegének kiszámítására szolgáló módszer”

A C-357/14. P. sz. ügyben,

az **Electrabel SA** (székhelye: Brüsszel [Belgium]),

a **Dunamenti Erőmű Zrt.** (székhelye: Százhalombatta [Magyarország])

(képviselik őket: J. Philippe, F.-H. Boret és A.-C. Guyon avocats, valamint P. Turner QC)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2014. július 1-jén benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Flynn és Talabér-Ritz K., meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, A. Ó Caoimh (előadó), C. Toader, E. Jarašiūnas és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. április 20-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2015. július 1-jei tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

- 1 Fellebbezésükben az Electrabel SA (a továbbiakban: Electrabel) és a Dunamenti Erőmű Zrt. (a továbbiakban: Dunamenti Erőmű) az Európai Unió Törvényszéke Dunamenti Erőmű kontra Bizottság ítéletének (T-179/09, EU:T:2014:236, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kérik, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a Magyarország által a hosszú távú villamosenergia-vásárlási megállapodások keretében nyújtott C 41/05. sz. állami támogatásról szóló, 2008. június 4-i 2009/609/EK bizottsági határozat (HL 2009. L 225., 53. o.; a továbbiakban: vitatott határozat), másodlagosan pedig e határozat 2. és 5. cikke megsemmisítése iránt a Dunamenti Erőmű által előterjesztett keresetet.

Jogi háttér

- 2 A Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány (HL 2003. L 236., 33. o.; a továbbiakban: a 2003-as csatlakozási okmány) 2. cikke szerint:

„A csatlakozás időpontjától kezdődően az eredeti szerződések rendelkezései és az intézmények, valamint az Európai Központi Bank által a csatlakozást megelőzően elfogadott jogi aktusok az új tagállamok számára kötelezőek, és az említett szerződésekben, illetve az ebben az okmányban megállapított feltételekkel alkalmazandók ezekben az államokban.”

- 3 A 2003-as csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. pontja az olyan állami támogatásokra vonatkozó szabályokat tartalmaz, amelyeket többek között Magyarországon, az Európai Unióhoz történő csatlakozásának időpontját megelőzően hajtottak végre. E 3. pont (1)–(3) bekezdésének szövege a következő:

„(1) A csatlakozást követően, az új tagállamokban a csatlakozás időpontja előtt hatályba léptetett és ezt követően is alkalmazandó alább felsorolt támogatási programok és egyedi támogatások az [EK 88. cikk] (1) bekezdése értelmében létező támogatásnak minősülnek:

- a) 1994. december 10. előtt hatályba léptetett támogatások;
- b) e melléklet 10. függelékében felsorolt támogatások;
- c) azok a támogatások, amelyeket a csatlakozás időpontja előtt az új tagállam állami támogatásokat ellenőrző hatósága megvizsgált és a közösségi joganyaggal összeegyeztethetőnek talált, és amelyekkel kapcsolatban a Bizottság a 2. pontban meghatározott eljárás során úgy találta, hogy nem merül fel komoly kétség a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

Minden olyan, a csatlakozás időpontja után is alkalmazandó intézkedést, amely állami támogatásnak minősül és nem felel meg a fenti feltételeknek, a csatlakozástól az [EK 88. cikk] (3) bekezdésének alkalmazása során új támogatásnak kell tekinteni.

[...]

- (2) [...]

Ha a Bizottság a támogatásra vonatkozó összes szükséges információ vagy az új tagállamnak a bejelentést a kért kiegészítő információ hozzáférhetetlensége vagy korábbi megküldése miatt teljesnek tekintő nyilatkozata kézhezvételét követő három hónapon belül nem kifogásolja a létező támogatást azon az alapon, hogy komoly kétség merülne fel a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban, úgy kell tekinteni, hogy a Bizottság nem emelt kifogást.

Minden olyan támogatási intézkedésre, amelyet a Bizottságnak az 1. pont c) alpontjában megjelölt eljárás szerint a csatlakozás időpontja előtt bejelentettek, a fenti eljárást kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy a vizsgálat ideje alatt az érintett új tagállam már az Unió tagjává vált.

- (3) Az 1. pont c) alpontjában meghatározott intézkedéssel kapcsolatban a Bizottság kifogást emelő határozatát az [EK 88. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok meghatározásáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet [(HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.)] szerinti hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező határozatnak kell tekinteni.

Ha a csatlakozás időpontja előtt hoznak ilyen határozatot, a határozat csak a csatlakozás időpontjában lép hatályba.”

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

- 4 A jogvita előzményei és a vitatott határozat, ahogyan azok a megtámadott ítélet 1–29. pontjából kitűnnek, a következőképpen foglalhatók össze.

A fellebbezők

- 5 A Dunamenti Erőmű a magyar villamosenergia-piacon működő villamosenergia-termelő, amely egy Budapesttől (Magyarország) nagyjából 30 km-re délre elhelyezkedő erőművet üzemeltet. E társaság olyan korábbi közzvállalkozás, amelyet az 90-es évek közepén privatizáltak. A megtámadott ítélet alapjául szolgáló tényállás Törvényszék általi mérlegelésének időpontjában a Dunamenti Erőműnek nagyjából 75%-ban a GDF Suez SA anyavállalat vállalatcsoportjához tartozó Electrabel volt a tulajdonosa, nagyjából 25%-ban pedig a Magyar Villamos Művek Zrt. (a továbbiakban: MVM), vagyis olyan közzvállalkozás, amely a szóban forgó piacon villamosenergia-termelői, valamint nagykereskedelmi szolgáltatói, villamosenergia-átviteli és viszonteladói tevékenységet végez.
- 6 A Dunamenti Erőmű 1995. október 10-én, vagyis közvetlenül a privatizációját megelőzően villamosenergia-vásárlási megállapodást kötött az MVM-mel, amely az erőművének „F blokkját” és „G2 blokkját” érintette (a továbbiakban: a szóban forgó HTM). E megállapodás, amely 1996-ban lépett hatályba, a gázzal működő „F blokk” tekintetében 2010-ig, a kombinált gázturbinával működő „G2 blokk” tekintetében pedig 2015-ig szólt.

A villamosenergia-vásárlási megállapodások

- 7 A Dunamenti Erőműhöz hasonlóan a magyar piacon működő egyéb villamosenergia-termelők is hosszú távú villamosenergia-vásárlási megállapodásokat kötöttek az MVM-mel (a továbbiakban: HTM-ek).
- 8 A HTM-eknek alapvetően két jellemzőjük van. Egyrészt a megállapodásokkal érintett erőművek termelői kapacitásának egészét, vagy túlnyomó részét lekötik az MVM részére.
- 9 Másrészt a HTM-ek értelmében az MVM minden, HTM keretében működő erőműtől köteles meghatározott minimális mennyiségű villamos energiát vásárolni. Így a HTM-ek minden egyes erőmű vonatkozásában bizonyos szintű minimális átvételt írnak elő, amelyet az MVM minden évben köteles megvásárolni.

- 10 Az árakat a HTM-ekben a következőképpen határozták meg. Először 1997. január 1-jétől egy első, 2001. január 2-ától pedig egy második árszabályozási ciklust vezettek be. 2004. január 1-jétől a szabályozás előírta egyrészt a lekötött kapacitásért járó, a kapacitás rendelkezésre tartásáért fizetendő olyan kapacitásdíj alkalmazását, amely fedezi az állandó költségeket, valamint a tőkeköltséget, és az MVM fizeti, másrészt pedig a minimális átvételért járó energiadíj alkalmazását, amely fedezi a változó költségeket. Ha azonban az MVM nem veszi át e rögzített minimális mennyiséget, köteles megfizetni a tüzelőanyag-költséget.
- 11 Az 1995–1996-ban kötött HTM-ek – vagyis a Bizottság által vizsgált tíz HTM közül hét, köztük a szóban forgó HTM – a villamos erőművek privatizációs folyamatának szerves részét képezték. E HTM-eket a felek a privatizációt követően részben módosították.

Magyarország Unióhoz történő csatlakozása

- 12 A Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (az Európai Unió tagállamai) és a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság között, a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződést (HL 2003. L 236., 17. o.; a továbbiakban: csatlakozási szerződés) Magyarország 2003. április 16-án írta alá, és 2004. május 1-jén lépett hatályba.

A Bizottság előtti eljárás és a vitatott határozat

- 13 A 2004. március 31-i levélben a Bizottság a 2003-as csatlakozási okmány IV. melléklete 3. fejezete (1) pontjának c) alpontjában hivatkozott eljárás szerint bejelentést kapott a magyar hatóságoktól az átállási költségek meghatározásának és kezelésének részletes szabályairól szóló 183/2002. (VIII. 23.) Korm. rendeletről. A bejelentett kormányrendelet az MVM mint villamosenergia-nagykereskedő által viselt költségek kompenzációs rendszeréről rendelkezik.
- 14 2005. április 13-i levelükben a magyar hatóságok visszavonták e bejelentést. 2005. május 4-én a Bizottság a 659/1999 rendelet alapján, saját kezdeményezésére a HTM-ekre vonatkozó állami támogatási ügyet vett nyilvántartásba.
- 15 A Bizottság és Magyarország közötti több levélváltást követően a Bizottság 2008. június 4-én elfogadta a vitatott határozatot.
- 16 A vitatott határozat (468)–(470) preambulumbekzdésében a Bizottság megállapította, hogy a HTM-ek az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett jogellenes állami támogatást biztosítottak a magyar villamosenergia-termelőknek, valamint hogy ez az állami támogatás a közös piaccal összeegyeztethetetlen volt. A Bizottság hozzátette, hogy a HTM-ek állami támogatási elemét azon vételi kötelezettség képezte, amelynek értelmében az MVM köteles volt bizonyos kapacitást és bizonyos garantált minimális mennyiségű villamos energiát az állandó, a változó és a tőkeköltségeket fedező áron megvásárolni a termelő egységek élettartamának jelentős része során, ily módon garantálva a beruházások megtérülését. Ezért a Bizottság elrendelte az említett támogatás megszüntetését.

17 A vitatott határozat rendelkező részének szövege a következő:

„1. cikk

(1) A[z MVM], valamint [a Dunamenti Erőmű és hat másik magyar villamosenergia-termelő] között kötött [HTM-ekben] meghatározott vételi kötelezettség az [EK] 87. cikk[...] (1) bekezdése szerinti állami támogatást tartalmaz a villamosenergia-termelőknek.

(2) Az 1. cikk (1) bekezdésében említett állami támogatás összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

(3) Magyarország az e határozatról való értesítést követő hat hónapon belül megszünteti az (1) bekezdésben említett állami támogatás nyújtását.

2. cikk

1. Magyarországnak a kedvezményezettekkel vissza kell fizetnie az 1. cikkben említett támogatást.

[...]

3. cikk

(1) Az e határozatról való értesítését követő két hónapon belül a Magyar Köztársaság tájékoztatja a Bizottságot a határozatnak való megfelelés érdekében már megtett és tervezett intézkedésekről és különösen a visszafizetendő összeg megállapítása érdekében a nagykereskedelmi piac megfelelő szimulációjának elvégzése érdekében tett lépésekről, az alkalmazni kívánt módszerek részleteiről, és az előbbi célra használni kívánt adatok részletes leírásáról.

[...]

4. cikk

(1) Magyarország a nagykereskedelmi villamosenergia-piac azon helyzetének megfelelő szimulációja segítségével számítja ki a visszafizetendő támogatás pontos összegét, amely akkor alakult volna ki, ha az 1. cikk (1) bekezdésében említett [HTM-ek] egyike sem lett volna hatályban 2004. május1-je óta.

(2) Magyarország az e határozatról való értesítést követő hat hónapon belül az (1) bekezdésben említett módszer alapján kiszámítja a visszafizetendő összegeket, valamint a Bizottság elé terjeszt az említett szimulációra vonatkozó valamennyi releváns információt, különösen annak eredményeit, az alkalmazott módszerek részletes leírását, és a szimuláció elvégzéséhez használt adatokat.

5. cikk

Magyarország biztosítja, hogy az 1. cikkben említett támogatást a jelen határozatról való értesítésétől számított tíz hónapon belül visszafizetteti.

6. cikk

E határozat címzettje a Magyar Köztársaság.”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 18 A Törvényszék Hivatalához 2009. április 28-án benyújtott keresetlevelével a Dunamenti Erőmű keresetet indított a vitatott határozat, másodlagosan pedig e határozat 2. és 5. cikke annyiban történő megsemmisítése iránt, amennyiben e cikkek olyan összegnek rendelik el a Dunamenti Erőművel történő visszatéríttetését, amely meghaladja azt a támogatást, amelyet a Bizottságnak a közös piaccal összeegyeztethetetlennek kellett volna minősítenie.
- 19 E kereset alátámasztása érdekében a Dunamenti Erőmű négy jogalapra hivatkozott, amelyek közül az első azon alapult, hogy a Bizottság tévesen állapította meg az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás fennállását; a második azon, hogy – még ha feltételezzük is, hogy az 1995-ben megkötött megállapodások állami támogatást biztosítottak a Dunamenti Erőműnek – a Bizottságnak e támogatást 2004. május 1-jétől kezdve akkor sem új támogatásnak, hanem az EK 88. cikk (1) bekezdése értelmében vett létező támogatásnak kellett volna minősítenie; a harmadik azon, hogy a Bizottság a szóban forgó támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően több hibát követett el, a negyedik pedig azon, hogy e támogatás visszatéríttetése előírásának jogszerűsége vitatható.
- 20 A megtámadott ítéletben a Törvényszék mindegyik jogalapot elutasította.

A felek kérelmei a Bíróság előtti eljárásban

- 21 Fellebbezésükben a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben az helybenhagyja a vitatott határozatot;
 - elsődlegesen, hozzon végleges határozatot és semmisítse meg a vitatott határozatot annyiban, amennyiben az a HTM-eket jogellenesnek ítélte és a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásoknak minősítette, vagy másodlagosan, az ügyet utalja vissza a Törvényszékhez, és
 - a Bizottságot kötelezze a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.
- 22 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- a fellebbezést nyilvánítsa elfogadhatatlannak annyiban, amennyiben azt az Electrabel terjesztette elő;
 - a fellebbezést utasítsa el annyiban, amennyiben azt a Dunamenti Erőmű terjesztette elő, és
 - a Dunamenti Erőművet kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 23 Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők öt jogalapra hivatkoznak.
- 24 A Bizottság egyrészt a fellebbezés elfogadhatóságát vitatja annyiban, amennyiben azt az Electrabel terjesztette elő, másrészt pedig konkrétan a harmadik és a negyedik jogalap elfogadhatóságát, valamint a fellebbezők által felhozott mind az öt jogalap megalapozottságát.
- 25 Előljáróban meg kell vizsgálni a fellebbezés annyiban való elfogadhatóságával kapcsolatos kérdést, amennyiben azt az Electrabel terjesztette elő, a Bizottság által a harmadik és a negyedik jogalap elfogadhatatlanságára alapított érvekre pedig e jogalapok egyedi mérlegelése keretében kell kitérni.

A fellebbezés annyiban való elfogadhatóságáról, amennyiben azt az Electrabel terjesztette elő

A felek érvei

- 26 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatatlannak annyiban, amennyiben azt az Electrabel terjesztette elő, mivel az Electrabel félként nem vett részt az elsőfokú eljárásban.
- 27 A fellebbezők úgy vélik, hogy a fellebbezés elfogadható annyiban, amennyiben azt az Electrabel terjesztette elő. Azt állítják, hogy amikor a vitatott határozat elleni keresetet benyújtották a Törvényszékhez, az Electrabel és a Dunamenti Erőmű ugyanazon vállalatcsoport részét képezte, következésképpen pedig a gazdasági és jogi érdekeiket valamelyikük egyedül is tudta képviselni.
- 28 2014 júniusában viszont az Electrabel eladta a Dunamenti Erőműben fennálló részesedését, ezért pedig e két jogalany közös érdekeit már egyszerre kell képviselnie az Electrabelnek és a Dunamenti Erőműnek. A fellebbezők szerint a Bíróság eljárási szabályzatának olyan értelmezése, amely az Electrabelnek megtiltaná a jelen fellebbezés előterjesztését, ellentétes lenne a megfelelő ügyintézés elvével, e társaságot pedig megfosztaná az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáféréstől.

A Bíróság álláspontja

- 29 Emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikkének második bekezdése értelmében a Bíróság előtti fellebbezéssel „bármelyik fél élhet, akinek indítványait egészben vagy részben elutasították”. A jelen ügyben nem vitatott, hogy az Electrabel az elsőfokú eljárásban nem terjesztett elő indítványokat. Ezenkívül, még ha feltételezzük is, hogy a keresetlevél Törvényszékhez történő benyújtásának időpontjában az Electrabel ugyanazon vállalatcsoport részét képezte, mint a Dunamenti Erőmű, amely maga félként részt vett az elsőfokú eljárásban, e körülmény nem elegendő ahhoz, hogy az Electrabelnek a fenti rendelkezés értelmében vett „fél” jogállást biztosítson.
- 30 Másfelől, a fellebbezők állításával ellentétben a Bíróság eljárási szabályzatának olyan értelmezése, amely megakadályozza az Electrabelt a jelen fellebbezés elterjesztésében, semmiképp nem ellentétes az Electrabel igazságszolgáltatáshoz való hozzáférési jogával vagy a megfelelő ügyintézés elvével. Épp ellenkezőleg, azon személyek kategóriájának az alapokmány 56. cikke szerintihez hasonló korlátozása, akik adott ügyben a Bíróság előtt fellebbezéssel élhetnek, pontosan a megfelelő igazságszolgáltatás garantálásának célját szolgálja, különösen azáltal, hogy bizonyos előreláthatóságot biztosít a Törvényszék határozatai ellen benyújtható fellebbezéseket illetően, továbbá megelőzi az uniós jogban biztosított egyéb jogorvoslati lehetőségekre irányadó határidők és elfogadhatósági feltételek megkerülését.
- 31 Az eddigi megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a jelen fellebbezés elfogadhatatlan annyiban, amennyiben azt az Electrabel terjesztette elő.

A szóban forgó HTM új támogatásnak minősítése során a Törvényszék által követett okfejtés téves jellegére alapított első jogalapról

A felek érvei

- 32 A Dunamenti Erőmű azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 60. pontjában megállapította, hogy a szóban forgó HTM a 2003-as csatlakozási okmány IV. melléklete értelmében vett új támogatásnak minősül, miközben ezt megelőzően nem vizsgálta meg, hogy e megállapodás állami támogatásnak minősült-e.

33 A Dunamenti Erőmű szerint a Törvényszék által alkalmazott megközelítés két okból téves. Először is, a Törvényszék egy implicit feltételezésből, vagyis az állami támogatás fennállásából kiindulva nem indokolta meg kellőképpen az új támogatás fennállásával kapcsolatos megállapítását. E tekintetben a 2003-as csatlakozási okmány IV. mellékletének magából a szövegéből kitűnik, hogy e melléklet csak azokra az intézkedésekre vonatkozik, amelyek támogatásnak minősülnek. Másodszor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 55–60., 61–73. és 77–98. pontjában olyan „önmagába visszatérő” érvelést adott elő, amely szerint az állami támogatás fennállásának feltételezése vezetett végül arra a következtetésre, hogy a kérdéses támogatás ténylegesen fennáll.

34 A Bíróság előtti tárgyalás során a Dunamenti Erőmű előadta, hogy az OTP Bank ítélet (C-672/13, EU:C:2015:185) 78. és 79. pontjában a Bíróság úgy ítélte meg, hogy meg kell győződni arról, hogy valamely állami intézkedés állami támogatást tartalmaz-e, mielőtt megvizsgálánk, hogy e támogatást újnak vagy létezőnek kell minősíteni.

35 A Bizottság azt állítja, hogy ez az első jogalap nem megalapozott.

A Bíróság álláspontja

36 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy – mint azt a Bíróság már kimondta – a Törvényszék szabadon építheti fel és fejtheti ki érvelését úgy, ahogyan az előtte hivatkozott jogalapokra való válaszolás érdekében szükségesnek tűnik számára. Ennek megfelelően a Törvényszék érvelésének általa megválasztott felépítése és kifejtése nem vitatható fellebbezés keretében olyan állításokkal, amelyek azt kívánják bizonyítani, hogy a Törvényszéknek érvelését a felperes elvárásaihoz kellett volna igazítania (British Telecommunications kontra Bizottság ítélet, C-620/13 P, EU:C:2014:2309, 29. pont).

37 Továbbá, ami az OTP Bank ítélet (C-672/13, EU:C:2015:185) 78. és 79. pontját illeti, a Dunamenti Erőmű állításával ellentétben a Bíróság e pontokban korántsem azt állapította meg, hogy a Törvényszéknek mindig meg kell győződnie az állami támogatás fennállásáról, mielőtt a kérdéses intézkedést új vagy létező támogatásnak minősítené. E pontokban ugyanis a Bíróság lényegében különösen annak megállapítására szorított, hogy a szóban forgó intézkedést új támogatásnak kell tekinteni abban az esetben, ha a kérdést előterjesztő bíróság arra a következtetésre jut, hogy ez az intézkedés állami támogatásnak minősül. E megállapítás pontosan arról tanúskodik, hogy valamely intézkedés új támogatásnak minősítése elvégezhető az állami támogatás fennállásának feltételezése alapján.

38 A fentiekből következik, hogy a megtámadott ítélet alapjául szolgáló ügyben a Törvényszéknek jogában állt csak annak vizsgálatát követően meggyőződni arról, hogy a szóban forgó HTM állami támogatásnak minősül-e, hogy ha ez a helyzet, akkor az e megállapodásból eredő támogatást létező támogatásnak kell-e minősíteni.

39 Másfelől nem vitatott, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék az elé terjesztett összes érvet megvizsgálta, mind az elsőfokú eljárásban hivatkozott azon első jogalap keretében, amely szerint a Bizottság tévesen állapította meg az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás fennállását, mind pedig a Törvényszék előtt felhozott azon második jogalap keretében, amely szerint a Bizottságnak a szóban forgó HTM-ből eredő támogatást nem új támogatásnak, hanem az EK 88. cikk (1) bekezdése értelmében vett létező támogatásnak kellett volna minősítenie.

40 Végül a jelen jogalpra vonatkozó érveléssel a Dunamenti Erőmű nem bizonyította azt sem, hogy az érvei megválaszolásának a Törvényszék által választott felépítése megtevesztette volna őt.

41 Különösen, a Dunamenti Erőmű a szóban forgó HTM új támogatásnak minősítését illetően nem kifogásolhatja a Törvényszék részéről az indokolás hiányát egyedül azon az alapon, hogy a Törvényszék ezen elemzés lefolytatása céljából az állami támogatás fennállásának feltételezéséből indult

ki, miközben a Törvényszék ezt követően, a megtámadott ítélet 67. és azt követő pontjaiban teljes körűen megvizsgálta az állami támogatás fennállásának kérdésére vonatkozó érveket. Ezenkívül, mint azt a Bizottság állítja, a Törvényszék által e tekintetben levont következtetés – vagyis az, hogy az állami támogatás fennállása megerősíthető – semmiképp nem a megtámadott ítélet 60. pontjában szereplő azon megállapításon alapul, amely szerint a szóban forgó HTM-ből eredő támogatást új támogatásnak kell minősíteni.

- 42 A fentiekből következik, hogy a Dunamenti Erőmű azt sem kifogásolhatja a Törvényszékkel szemben, hogy az elsőfokú eljárásban felhozott első két jogalap megválaszolása érdekében „önmagába visszatérő” érvelést adott volna elő. Maga az a tény ugyanis, hogy a Törvényszék az állami támogatás fennállásának kérdésétől független vizsgálatot folytatott le, arról tanúskodik, hogy kizárólag azon kérdés mérlegelése kapcsán indult ki a támogatás fennállásának feltételezéséből, hogy a szóban forgó HTM-ből eredő támogatást új támogatásnak vagy létező támogatásnak kell minősíteni. Hasonlóképp, e feltételezés nem képezte alapját a Törvényszék által a megtámadott ítélet 61–66. pontjában lefolytatott, az állami támogatás fennállásának mérlegelése szempontjából releváns időpont meghatározásával kapcsolatos külön kérdés elemzésének.
- 43 Következésképpen az első fellebbezési jogalapot – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

Az annak mérlegelése során alapul vett időpont téves jellegére alapított második jogalapról, hogy a szóban forgó HTM tartalmaz-e állami támogatást

A felek érvei

- 44 A Dunamenti Erőmű hangsúlyozza, hogy nem vitatja, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályok Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozásának időpontjában kötelezővé váltak e tagállamra. Ezzel szemben azt állítja, hogy mind a Törvényszék, mind pedig a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a 2003-as csatlakozási okmány IV. mellékletét akként értelmezte, hogy ezt az időpontot kell relevánsnak tekinteni annak mérlegelése során, hogy a szóban forgó HTM tartalmaz-e állami támogatást.
- 45 Második jogalapjának első részében a Dunamenti Erőmű azt állítja, hogy az állami támogatás fennállásának mérlegelése szempontjából releváns időpont meghatározása érdekében a Törvényszék által vezetett okfejtés nélkülözi a jogi alapot.
- 46 A Dunamenti Erőmű szerint ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 55. pontjában megállapított, a 2003-as csatlakozási okmány IV. melléklete 3. pontjának (1) bekezdése csak azokat az eseteket említi, amelyekben valamely támogatás – amelynek támogatásjellege már megállapítást nyert – új támogatásnak vagy létező támogatásnak minősülhet, és e melléklet semmilyen módon nem tesz említést arról, hogy valamely állami intézkedést mely időpontban kell az állami támogatásokra vonatkozó szabályok alapján vizsgálni.
- 47 A 2003-as csatlakozási okmány szövegéből, különösen pedig a „csatlakozás időpontja után” kifejezésből ugyanis világosan kitűnik, hogy e melléklet az ezen időpontot követően még alkalmazandó intézkedésekre vonatkozik, nem szabályozza azonban a támogatás fennállásának mérlegelése szempontjából releváns időpont meghatározásának kérdését. Ezenkívül, jöllehet a megtámadott ítélet 55. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az említett melléklet megadja az e tekintetben releváns időpontot, ezen ítélet 65. pontjában azt állapította meg, hogy e szabály csupán levezethető az említett mellékletből.

- 48 A Dunamenti Erőmű hozzáteszi: azon, hogy a szóban forgó intézkedés Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozásának időpontját megelőzően nem felelt meg az EK 87. cikk (1) bekezdésében meghatározott négy kritériumnak, nem változtatott az a körülmény, hogy az állami támogatásokkal kapcsolatos szabályok ezen időponttól kezdve kötelezővé váltak.
- 49 A második jogalap második részében a Dunamenti Erőmű azt állítja, hogy a Törvényszék okfejtése ellentétes a Bizottság határozathozatali gyakorlatával és az uniós bíróságok ítélkezési gyakorlatával.
- 50 Ezen ítélkezési gyakorlat, különösen pedig a Franciaország kontra Bizottság ítélet (C-482/99, EU:C:2002:294, 71. és 76–83. pont), a Bizottság kontra EDF ítélet (C-124/10 P, EU:C:2012:318, 104. és 105. pont), a Cityflyer Express kontra Bizottság ítélet (T-16/96, EU:T:1998:78, 76. pont), a Westdeutsche Landesbank Girozentrale és Land Nordrhein-Westfalen kontra Bizottság ítélet (T-228/99 és T-233/99, EU:T:2003:57, 246. pont), valamint a Hollandia kontra Bizottság ítélet (T-29/10 és T-33/10, EU:T:2012:98, 78. pont) szerint a támogatás fennállásának vizsgálatát, különösen pedig a magánbefektetőre vonatkozó elemzést az érintett intézkedés elfogadásának időpontjában fennálló körülményekre kell alapítani.
- 51 A Dunamenti Erőmű utal többek között a C 40/08 (korábbi N 163/08) sz., Lengyelország által a PZL Hydral SA számára nyújtott állami támogatásról szóló, 2010. augusztus 4-i 2010/690/EU bizottsági határozat (HL L 298., 51. o.) (169)–(180) preambulumbekzdésére, és szerinte a Törvényszék által a jelen ügyben követett okfejtés ellentétes a Bizottság iránymutatásaival és azon határozathozatali gyakorlatával is, amely szerint az érintett tagállam Európai Unióhoz történő csatlakozását megelőző időszakra vonatkozó körülményeket is figyelembe kell venni.
- 52 A Dunamenti Erőmű hozzáteszi, hogy logikátlan és jogilag téves az „előny” és a „magánbefektető” fogalmát olyan időpontra alkalmazni, amelyben semmilyen befektetést nem hajtottak végre.
- 53 A Dunamenti Erőmű szerint a vitatott határozattal kapcsolatos ítéleteket kivéve az uniós bíróságok egyetlen ítélete sem állapítja meg állami támogatás fennállását a 2003-as csatlakozási okmány IV. melléklete alapján. Különösen, a Kremikovtzi-ítélet (C-262/11, EU:C:2012:760) az érintett támogatásnak kizárólag a visszatéríttetésére vonatkozik. Ebben az ítéletben a Bíróság említést tett a Bolgár Köztársaság és Románia csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmányról (HL 2005. L 157., 203. o.; a továbbiakban: 2005-ös csatlakozási okmány). A Dunamenti Erőmű szerint ebből csak az következik, hogy a támogatás fennállásának mérlegelésére vonatkozó következtetésnek mindig az érintett tagállam uniós csatlakozásának időpontjában kell érvényesnek lennie. Hasonlóképp, a Rouse Industry kontra Bizottság ítéletben (T-489/11, EU:T:2013:144, 61–64. pont) a Törvényszék csak azt állapította meg, hogy a Bizottság hatásköre az érintett tagállam uniós csatlakozásának időpontjától kezdve áll fenn, és soha nem mondta ki, hogy a támogatás fennállásának mérlegelése szempontjából ez lenne a releváns időpont.
- 54 A Bizottság úgy véli, hogy a második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 55 A Kremikovtzi-ítéletnek (C-262/11, EU:C:2012:760) a 2005-ös csatlakozási okmány V. mellékletére vonatkozó 50–52. pontjában a Bíróság már elutasított egy, a Dunamenti Erőmű által a jelen fellebbezés második jogalapja keretében felhozotthoz hasonló érvet. A Rouse Industry kontra Bizottság ítéletben (T-489/11, EU:T:2013:144, 61–64. pont) a Törvényszék szintén elutasított egy ilyen érvet. Ezenkívül a Dunamenti Erőmű által hivatkozott egyik ítélet sem olyan intézkedésekre vonatkozik, amelyeket valamely tagállam az uniós csatlakozását megelőzően fogadott el, és amelyek e csatlakozást követően még mindig alkalmazandók voltak.

56 Másfelől a Bizottság a Bizottság kontra Írország és társai ítéletre (C-89/08 P, EU:C:2009:742, 72. és 73. pont) hivatkozva emlékeztet arra, hogy az állami támogatás fogalma objektív fogalom. Következésképpen a Dunamenti Erőmű nem kifogásolhatja a Törvényszékekkel szemben, hogy a Bizottság által az iránymutatásaiban kialakított álláspontra tekintettel nem indokolta volna meg a határozatát.

A Bíróság álláspontja

57 A második jogalap két részében – amelyeket együtt kell megvizsgálni – a Dunamenti Erőmű lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a 2003-as csatlakozási okmány IV. mellékletét akként értelmezte, hogy a csatlakozás időpontját kell relevánsnak tekinteni azon kérdés mérlegelése során, hogy a szóban forgó HTM tartalmazott-e állami támogatást.

58 Mindjárt az elején meg kell jegyezni, hogy – mint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 53. pontjában megállapította, és mint az kitűnik a 2003-as csatlakozási okmány 2. cikkéből – az állami támogatásokkal kapcsolatos szabályok 2004. május 1-jén, vagyis Magyarország uniós csatlakozásának időpontjában kötelezővé váltak e tagállamban.

59 Másfelől, mint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 54. pontjában megállapította, a 2003-as csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. pontja különleges szabályokat írt elő a Magyarországon e tagállam uniós csatlakozásának időpontjában fennálló támogatásokra. Különösen, Magyarország elfogadta, hogy ezen okmányba olyan rendelkezéseket iktassanak be, amelyek értelmében az e csatlakozást követően még mindig alkalmazandó támogatási intézkedéseket az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályok alapján kell megvizsgálni, amennyiben ezeket az intézkedéseket nem lehet az említett okmány rendelkezései értelmében létező támogatásoknak minősíteni.

60 A fentiekből következik, hogy a Törvényszék a fent hivatkozott 54. pontban helyesen állapította meg, hogy a 2003-as csatlakozási okmány alapján kell vizsgálni azt a kérdést, hogyan kell meghatározni azt az időpontot, amely a Magyarország által az uniós csatlakozásának időpontját megelőzően elfogadott és ezen időpontot követően még mindig alkalmazandó állami intézkedésnek az EK 87. cikk (1) bekezdése alapján történő mérlegelése szempontjából releváns.

61 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – mint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 62. pontjában kimondta – a 2003-as csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. pontjából kitűnik, hogy azok az államok, amelyek 2004. május 1-jét megelőzően az Unió tagjai voltak, védeni kívánták a belső piacot az állami támogatást tartalmazó, a tagjelölt országokban az uniós csatlakozásukat megelőzően bevezetett és a versenyt potenciálisan torzító intézkedésekkel szemben, oly módon, hogy ezekre az intézkedésekre 2004. május 1-jétől kezdve az új támogatásokkal kapcsolatos szabályokat rendelték alkalmazni, amennyiben az említett intézkedések nem tartoztak az e mellékletben pontosan meghatározott kivételek alá.

62 Másfelől, mint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 64. és 66. pontjában helyesen megállapította, a 659/1999 rendelet 1. cikke b) pontja v. alpontjának szövegéből, különösen pedig e rendelkezés első mondatából, amely szerint létező támogatásnak minősül minden „olyan támogatás, amelyet létező támogatásnak kell tekinteni, mert megállapítható, hogy a hatálybalépése idején nem minősült támogatásnak, és ezt követően – a közös piac fejlődésének eredményeként és anélkül, hogy a tagállam módosította volna – vált támogatássá”, kitűnik, hogy az olyan állami támogatási intézkedés, amely a végrehajtásának időpontjában nem minősült állami támogatásnak, utóbb azzá válhat.

63 Emlékeztetni kell arra is, hogy a Bíróságnak a Kremikovtzi-ítélet (C-262/11, EU:C:2012:760) 52. pontjában – amely a 2003-as csatlakozási okmányban a jelen ítélet 2. és 3. pontjában idézett rendelkezéseit lényegében átvevő 2005-ös csatlakozási okmányra vonatkozik – már volt alkalma megállapítani, hogy azok az intézkedések, amelyeket a Bolgár Köztársaság uniós csatlakozása előtt hajtottak végre, viszont

amelyek egyrészt a csatlakozás után továbbra is alkalmazandók, másrészt pedig a csatlakozás időpontjában megfelelnek az EK 87. cikk (1) bekezdésében meghatározott együttes kritériumoknak, a csatlakozási okmány V. mellékletében megállapított különleges szabályok hatálya alá tartoznak.

- 64 A Kremikovtzi-ítélet (C-262/11, EU:C:2012:760) 54. pontjában a Bíróság megállapította, hogy – mint az levezethető többek között a 659/1999 rendeletnek a 2005-ös csatlakozási okmány 2. cikkével összefüggésben értelmezett 1. cikke b) pontjának i. alpontjából és c) pontjából – az EK 87. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott kritériumokat önmagukban csak az említett csatlakozástól kezdve lehet Bulgáriában közvetlenül alkalmazni, és kizárólag az ezen időpontot követően felmerülő helyzetekre.
- 65 Ebből következik, hogy nem minősül téves jogalkalmazásnak a Törvényszék által a megtámadott ítélet 65. pontjában tett azon megállapítás, amely szerint Magyarország uniós csatlakozásának időpontját kell figyelembe venni az ezen időpontot követően még alkalmazandó támogatási intézkedésnek az EK 87. cikk (1) bekezdésében meghatározott négy feltétel alapján történő értékelésekor. Mint azt a Törvényszék ugyanezen pontban helyesen megállapította, minden más következtetés azzal járna, hogy megfosztaná értelmétől a csatlakozási szerződés megszövegezői által követett, a jelen ítélet 61. pontban felidézett célt. A Dunamenti Erőmű által a második fellebbezési jogalap keretében javasolt megközelítésnek ugyanis az lenne a hatása, hogy a Magyarországhoz hasonló, az Unióhoz 2004. május 1-jén csatlakozott tagállam esetében minden olyan, ezen intézkedést megelőzően elfogadott intézkedést kivonna a Bizottság ellenőrzése alól, amely az elfogadásakor nem minősült állami támogatásnak, viszont utóbb ilyen támogatássá vált, és az említett időpontot követően továbbra is az.
- 66 A Törvényszék a megtámadott ítélet 61. és 62. pontjában azt is helyesen állapította meg, hogy annak a kérdésnek, hogy a szóban forgó HTM a megkötésének időpontjában, illetve Magyarország uniós csatlakozását megelőző bármely más időpontban tartalmazott-e a közös piaccal összeegyeztethető támogatást, nincs jelentősége abból a szempontból, hogy e megállapodást e csatlakozás időpontjában állami támogatásnak minősítsék.
- 67 A jelen ítélet 65. és 66. pontjában kifejtett megfontolásokat nem vonhatja kétségbe a Dunamenti Erőmű által előadott azon érv, amely szerint az uniós bíróságok ítélkezési gyakorlata olyan elvet fogalmazott meg, amelynek értelmében valamely állami intézkedést az elfogadásának időpontjában kell az EK 87. cikk (1) bekezdése alapján mérlegelni. Mint azt a Bizottság is hangsúlyozza, azok az ítéletek, amelyekre a Dunamenti Erőmű ennek kapcsán támaszkodik, nem olyan támogatási intézkedésekre vonatkoznak, amelyeket valamely tagállam az uniós csatlakozását megelőzően fogadott el, és amelyek e csatlakozást követően még mindig alkalmazandók voltak, mint a szóban forgó HTM, amely egyébként a jelen ítélet 59. és 61. pontjában ismertetett különleges szabályozási keretbe illeszkedik.
- 68 Végül a Bizottság által a határozataiban vagy az iránymutatásaiban követett gyakorlat – még ha feltételezzük is, hogy alátámasztja a Dunamenti Erőmű által a második fellebbezési jogalap keretében javasolt megközelítést – semmiképp nem kötelezheti a Bíróságot az állami támogatásokkal kapcsolatos uniós szabályok értelmezése során. Az e gyakorlatra alapított valamennyi érvet el kell tehát utasítani.
- 69 A fenti megfontolásokra tekintettel a második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A fellebbezőknek biztosított előny hiányára alapított harmadik jogalapról

A felek érvei

- 70 Harmadik jogalapjában a Dunamenti Erőmű azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 68. és 69. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, mikor elutasította a privatizációjára vonatkozó érveket, és megállapította, hogy a szóban forgó HTM az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett előnyt biztosított a fellebbezőknek. Különösen, annak megállapításával, hogy az állami támogatás

fennállásának mérlegelése szempontjából releváns időpont Magyarország uniós csatlakozásának időpontja, a Törvényszék tévesen figyelmen kívül hagyta a Dunamenti Erőmű privatizációjának összefüggéseit, amennyiben a szóban forgó HTM e privatizáció szerves részét képezte.

- 71 E harmadik jogalapot három részre lehet osztani.
- 72 Harmadik jogalapjának első részében a Dunamenti Erőmű azt állítja, hogy a szóban forgó HTM nem biztosított az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett előnyt a fellebbezőknek, mivel az MVM úgy járt el, mint egy magánbefektető, amikor a Dunamenti Erőmű privatizációjának elősegítésére hivatott előkészítő intézkedésként megkötötte e megállapodást.
- 73 E tekintetben a Dunamenti Erőmű előadja, hogy a 90-es évek közepén Magyarország energiaellátási célkitűzései az ellátásbiztonság lehető legalacsonyabb költségek melletti biztosítására, az infrastruktúra korszerűsítésére és az új környezetvédelmi szabványok tiszteletben tartására, valamint az energiaágazat szükséges szerkezeti átalakításának elvégzésére irányultak. A Dunamenti Erőmű szerint e célkitűzéseket különösen egy privatizációs programnak köszönhetően lehetett elérni.
- 74 Ebben az összefüggésben a Dunamenti Erőmű és az MVM 1995. október 10-én megkötötték a szóban forgó HTM-et annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a Dunamenti Erőmű azonnal privatizációját. Így 1995 decemberében a Dunamenti Erőművet megvásárolta az Electrabel.
- 75 A Dunamenti Erőmű hangsúlyozza, hogy a privatizációval összefüggésben a Bizottságnak azt kell vizsgálnia, hogy az érintett tagállam a nyereség maximalizálására, illetve az eladással keletkező veszteség minimalizálására törekedett-e. Hivatkozva többek között a Spanyolország kontra Bizottság ítéletre (C-278/92–C-280/92, EU:C:1994:325, 28. pont), a Dunamenti Erőmű hozzáteszi, hogy valamely tagállam úgy jár el, mint egy magánbefektető, amennyiben a köztulajdonban lévő vagyontárgyakat egyrészt nyílt, feltétel nélküli és versenyszerű pályázati eljárásban, másrészt pedig a legmagasabb ajánlatot tevő részére értékesíti.
- 76 A jelen ügyben a magánbefektető kritériumának helyes alkalmazása világosan kimutatja, hogy a szóban forgó HTM nem biztosít semmilyen előnyt a fellebbezőknek, mivel az előző pontban felidézett feltételek teljesülnek. Különösen, nyílt és versenyszerű pályázati eljárást indítottak, és a legmagasabb ajánlatot, vagyis az Electrabel ajánlatát fogadták el. Másfelől a Magyar Állam független pénzügyi szakértőt alkalmazott, aki ilyen megállapodás megkötésén alapuló privatizációt javasolt. A Magyar Állam a nyereségének maximalizálására törekedett, a privatizációs ár szempontjából pedig megfelelően figyelembe vette a szóban forgó HTM-et. Azt, hogy a Magyar Államnak haszna származott az eladásból, ugyanezen állam Számvevőszéke is elismerte.
- 77 Harmadik jogalapjának második részében a Dunamenti Erőmű azt állítja, hogy mindazonáltal, még ha a szóban forgó HTM tartalmazott volna is bármilyen előnyt, azt e társaság eladásával már visszatérítették. A Dunamenti Erőmű a Banks-ítéletre (C-390/98, EU:C:2001:456, 78. pont), valamint a Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság ítéletre (C-74/00 P és C-75/00 P, EU:C:2002:524, 180. pont) hivatkozva hozzáteszi, hogy ha a támogatás kedvezményében részesült valamely társaságot piaci áron értékesítették, az eladási árban megjelennek a korábbi támogatás következményei, a támogatásból származó előnyök pedig az említett társaság eladójánál maradnak.
- 78 A jelen ügyben a szóban forgó HTM-ből eredő előnyt belefoglalták az Electrabel által a Dunamenti Erőmű megszerzéséért fizetett árba, következésképpen pedig az Electrabel már előre visszafizette ezt az előnyt a Magyar Államnak. A Dunamenti Erőmű szerint tehát az 1995-ben végrehajtott privatizációt követően a Magyar Állam tartotta meg az említett előnyt, mivel az Electrabel versenyszerű és nyílt pályázati eljárás eredményeként szerezte meg a Dunamenti Erőművet. Ebből következik, hogy bármilyen időszakot is veszünk alapul a támogatás fennállásának mérlegeléséhez, a szóban forgó HTM állami támogatásnak minősítéséhez szükséges négy kritérium egyike nem teljesül.

- 79 A Dunamenti Erőmű azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem vizsgálta meg az ő és az Electrabel jogi személyiségével kapcsolatos kérdést a Dunamenti Erőmű arra alapított érvének megválaszolása érdekében, hogy a privatizációja folytán visszatérítettek minden, a szóban forgó HTM-ből eredő esetleges előnyt. A megtámadott ítélet 68. és 69. pontjában a Törvényszék úgy utasította el ezt az érvet, hogy egyszerűen utalt a 2003-as csatlakozási okmány IV. mellékletére annak megállapítása érdekében, hogy mivel e privatizációra Magyarország uniós csatlakozását megelőzően került sor, az említett érvnek nincs jelentősége.
- 80 A Dunamenti Erőmű azt állítja, hogy az AceaElectrabel kontra Bizottság ítéletben (T-303/05, EU:T:2009:312) a Törvényszék megállapította, hogy a társaság irányítása, valamint az azonos vagy hasonló gazdasági tevékenységek folytatása alapvető jelentőségű szempontok a gazdasági egység fennállásának meghatározása során. Mivel az Electrabel és a Dunamenti Erőmű helyzetét illetően a megtámadott ítélet kihirdetésének időpontjában mindezen szempontok teljesültek, meg kell állapítani, hogy azok egyetlen gazdasági egységek képeztek.
- 81 A Dunamenti Erőmű szerint a Bizottság által másodlagosan, annak bizonyítása érdekében felhozott érvek, a harmadik jogalap második része nem megalapozott, semmilyen módon nem jelennek meg a megtámadott ítéletben, következésképpen azokat el kell utasítani. Másfelől az Elliniki Nafpigokataskevastiki és társai kontra Bizottság ítélet (T-384/08, EU:T:2011:650) Bizottság által hivatkozott 66–68. pontjának nincs jelentősége, mivel azok egy állami garanciavállalás szelektív jellegére és betudhatóságára vonatkoznak.
- 82 Harmadik jogalapjának harmadik részében a Dunamenti Erőmű azt állítja, hogy Magyarország uniós csatlakozásának nem volt semmilyen hatása arra, hogy a szóban forgó HTM az e csatlakozást megelőző azon privatizációnak volt alapvető eleme, amely nem biztosított előnyt a fellebbezőknek. Különösen, az említett csatlakozás semmilyen módon nem változtathatott azon, hogy a szóban forgó HTM megkötése következtében semmilyen előnyt nem biztosítottak a fellebbezőknek, továbbá hogy a Dunamenti Erőmű eladása során a Magyar Állam úgy járt el, mint egy magánbefektető. A Dunamenti Erőmű szerint a magyar jogszabályok e tagállam uniós csatlakozását követő módosítása nem keletkeztethet olyan előnyt, amely ezt megelőzően nem létezett.
- 83 A Dunamenti Erőmű úgy véli, hogy a Törvényszék azt az időpontot, amelynek alapján az állami támogatás fennállására vonatkozó kritériumokat mérlegelnie kellett volna, nyilvánvalóan összekeverte azzal az időponttal, amelyben az állami támogatásokkal kapcsolatos szabályok Magyarországon kötelezővé váltak.
- 84 A Bizottság elsődlegesen azt állítja, hogy a harmadik jogalpaot csak elutasítani lehet, amennyiben a támogatás fennállásának mérlegelése szempontjából releváns időpont Magyarország uniós csatlakozásának időpontja. Az a kérdés, hogy milyen elemek kapcsolhatók a 2004. május 1-jén kezdődő időszakhoz, olyan ténykérdésnek minősül, amely a fellebbezés szakaszában nem hozható fel, mivel a Dunamenti Erőmű nem hivatkozott a bizonyítékok semmilyen elferdítésére.
- 85 A Bizottság másodlagosan azt állítja, hogy jogilag a Dunamenti Erőmű által a harmadik jogalapja keretében felhozott három rész egyike sem megalapozott.
- 86 Az első részt illetően a Bizottság az Elliniki Nafpigokataskevastiki és társai kontra Bizottság ítéletre (T-384/08, EU:T:2011:650, 66–68. pont) hivatkozva azt állítja, hogy a megszerzött megillető előny hiánya nem zárja ki a megszerzett tevékenység javát szolgáló előny fennállását. Ráadásul a Bizottság kontra Scott ítéletben (C-290/07 P, EU:C:2010:480, 5–11., 25. és 26. pont) a vállalkozás javát szolgáló előny fennállásának megállapítását nem érintette sem az e vállalkozásbeli részesedéseknek egy másik vállalkozás általi megszerzése, sem pedig egyes vagyontárgyak olyan megvásárlása, amelyre egy harmadik vállalkozás által nyújtott támogatásnak köszönhetően került sor. A Bizottság szerint ebből

következően az, hogy egy megszerző piaci árat fizet, e körülménynél fogva pedig ő maga nem részesül semmilyen támogatásban, nem releváns annak mérlegelése szempontjából, hogy a megszerzett jogalany támogatásban részesült-e.

- 87 A harmadik jogalap második részét illetően a Bizottság azt állítja, hogy a Dunamenti Erőmű összekeveri a megszerzett jogalany részére és az e jogalanyt megszerző részére nyújtott támogatást. Az, hogy az utóbbi piaci árat fizet, ennél fogva pedig maga nem részesül semmilyen támogatásban, a Bizottság szerint nem releváns annak mérlegelése szempontjából, hogy a megszerzett jogalany támogatásban részesült-e.
- 88 A Bizottság szerint a Banks-ítélet (C-390/98, EU:C:2001:456) 78. pontját a Bíróság csak jelzésképpen foglalta az ítéletbe, és az a támogatás visszatérítésének, nem pedig a fennállásának kérdésére vonatkozik. A Németország kontra Bizottság ítélet (C-277/00, EU:C:2004:238) 80. és 81. pontjában ugyanis a Bíróság világosan alátámasztotta az előbbi ítélet alapjául szolgáló úgy eltérő jellegét. A Bizottság hangsúlyozza, hogy a jelen ügyben a Dunamenti Erőmű tovább működött az érintett piacon, ezzel együtt megtartva a neki biztosított előnyt.
- 89 Végül, ami a harmadik jogalap harmadik részét illeti, mivel az a körülmény, hogy az MVM a szóban forgó HTM megkötése során úgy járt el, mint egy magánbefektető, továbbá hogy az Electrabel piaci árat fizetett a Dunamenti Erőmű megszerzéséért, nem releváns annak meghatározása szempontjából, hogy a Dunamenti Erőmű előnyben részesült-e e megállapodás Magyarország uniós csatlakozásától kezdve történő alkalmazása következtében, a Bizottság szerint e tekintetben nem releváns az sem, hogy e csatlakozásnak milyen hatása volt a fenti körülményekre.

A Bíróság álláspontja

- 90 Előjáróban el kell utasítani a Bizottság által felhozott, a harmadik fellebbezési jogalap elfogadhatatlanságára alapított érvet, mivel az e jogalap téves olvasatán alapul. E jogalap ugyanis nem arra a kérdésre vonatkozik, hogy milyen körülmények kapcsolhatók a 2004. május 1-jével kezdődő időszakhoz, hanem arra, hogy a Törvényszék helyesen zárhatott-e ki bizonyos körülményeket azon kérdés mérlegeléséből, hogy a szóban forgó HTM az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett előnyt biztosított-e a fellebbezőknek. Ez utóbbi kérdés – amely jogkérdésnek minősül – felhozható a fellebbezés szakaszában.

– A harmadik jogalap első részéről

- 91 Harmadik jogalapjának első részében a Dunamenti Erőmű lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 69. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a szóban forgó HTM az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett előnyt biztosít a fellebbezőknek, mivel egyrészt e megállapodás megkötése során az MVM úgy járt el, mint egy magánbefektető, másrészt pedig a Magyar Állam a Dunamenti Erőmű privatizációja során szintén úgy járt el, mint egy magánbefektető.
- 92 Először is meg kell állapítani, hogy a Dunamenti Erőmű állításával ellentétben a Törvényszék a megtámadott ítélet 69. pontjában nem mondta ki, hogy a szóban forgó HTM az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett előnyt biztosított a fellebbezőknek, hanem annak megállapítására szorítkozott, hogy a Bizottság feladata annak értékelése, hogy e társaság 2004. május 1-jétől kezdve részesült-e a HTM-ek által biztosított előnyben. A megtámadott ítéletből, különösen annak 28. és 29. pontjából ugyanis világosan kitűnik, hogy az az állami támogatás, amelynek fennállását a Bizottság a vitatott határozatban megállapította, és amelyet következőképpen a Törvényszék ebben az ítéletben elemzett, az e megállapodás által egyedül a Dunamenti Erőműnek, nem pedig a részvényeseinek biztosított előnyből állt.

- 93 Következésképpen, amennyiben a harmadik fellebbezési jogalap első részében annak megállapítását kifogásolják a Törvényszékkel szemben, hogy a szóban forgó HTM előnyt biztosított az Electrabelnek, ez az első rész a megtámadott ítélet téves olvasatán alapul, ezért pedig megalapozatlanként el kell utasítani.
- 94 Másodszor, a jelen ítélet 72–74. pontjában ismertetett, arra alapított érveket illetően, hogy a szóban foró HTM megkötése során az MVM úgy járt el, mint egy piacgazdasági magánbefektető, meg kell állapítani, hogy ezek az érvek nem bizonyíthatják, hogy e megállapodás – ahogyan azt 2004. május 1-jétől kezdve alkalmazták – nem biztosított előnyt a Dunamenti Erőműnek. Mint az ugyanis a megtámadott ítélet 66. pontjából kitűnik, annak a kérdésnek, hogy az említett megállapodás a megkötésének időpontjában, illetve Magyarország uniós csatlakozását megelőző bármely más időpontban tartalmazott-e a közös piaccal összeegyeztethető állami támogatást, nincs jelentősége annak meghatározása szempontjából, hogy ugyanez a megállapodás e csatlakozás időpontjában tartalmazott-e állami támogatást.
- 95 Hasonlóképp, a Dunamenti Erőműnek az Electrabel részére történő eladásával kapcsolatos, a jelen ítélet 75. és 76. pontjában kifejtett érveknek sem lehet helyt adni, mivel – mint az a jelen ítélet 92. pontjából kitűnik – az érintett állami támogatás nem magának az eladásnak az eredménye, hanem a szóban forgó HTM-ből ered, ahogyan azt 2004. május 1-jétől kezdve alkalmazzák. Végeredményben ezekkel az érvekkel a Dunamenti Erőmű azt sem magyarázza meg, hogy a Törvényszék miért alkalmazta volna tévesen a magánbefektető kritériumát Magyarország uniós csatlakozásának időpontja tekintetében.
- 96 A jelen ítélet 94. és 95. pontjában kifejtett megfontolásokra tekintettel a harmadik fellebbezési jogalap első részét annyiban is el kell utasítani, amennyiben az a szóban forgó HTM alkalmazása következtében a Dunamenti Erőműnek biztosított előny fennállására vonatkozik.
- 97 Ezért ezt az első részt teljes egészében el kell utasítani.
- A harmadik jogalap második részéről
- 98 Harmadik jogalapjának második részében a Dunamenti Erőmű lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 68. és 69. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy nem kellett figyelembe venni a Dunamenti Erőmű által az elsőfokú eljárásban előadott, a szóban forgó támogatás Electrabel általi állítólagos visszatérítésére alapított érvelést, azzal az indokkal, hogy a részvényesi kör megváltozása Magyarország uniós csatlakozását megelőzően következett be. A Dunamenti Erőmű azt állítja, hogy ha a Törvényszék figyelembe vette volna ezt az érvelést, arra a következtetésre jutott volna, hogy az Electrabel azáltal, hogy e társaság megszerzéséért piaci árat fizetett, előre visszatérített minden előnyt a Magyar Államnak, vagyis a szóban forgó HTM-ből eredő, a Dunamenti Erőmű javát szolgáló előny nem áll fenn, bármi is legyen az állami támogatás fennállásának mérlegelése szempontjából figyelembe vett időszak.
- 99 Emlékeztetni kell arra, hogy – mint az a jelen ítélet 65. pontjában megállapítást nyert – a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a szóban forgó HTM-ből eredő előny fennállásának mérlegelése szempontjából releváns időpontként Magyarország uniós csatlakozásának időpontját vette figyelembe.
- 100 A megtámadott ítélet 69. és 70. pontjában a Törvényszék hatástalanként elutasította a Dunamenti Erőmű által az elsőfokú eljárásban kifejtett, a támogatás e társaság privatizációján keresztül állítólagos visszatérítésére alapított érvelést, azzal az indokkal, hogy a részvényesi kör e privatizáció alkalmával bekövetkező megváltozása az előző pontban említett releváns időpontot megelőzően következett be.

- 101 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bíróság több alkalommal hangsúlyozta azon átfogó mérlegelés jelentőségét, amelyet az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett előny fennállásának vizsgálata során kell lefolytatni.
- 102 Különösen, a piacgazdasági magánbefektető kritériumának alkalmazását illetően a Bíróság megállapította, hogy ha a Bizottság azt vizsgálja, hogy valamely állam részvényesi minőségében járt-e el, ezért pedig a magánbefektető kritériuma alkalmazandó az adott ügy körülményeire, a Bizottság feladata olyan átfogó mérlegelés lefolytatása, amely az érintett tagállam által szolgáltatott adatokon kívül figyelembe veszi az adott ügyben releváns minden egyéb olyan adatot, amely lehetővé teszi számára annak eldöntését, hogy a szóban forgó intézkedés az említett tagállam részvényesi vagy közhatalmi minőségéből ered. E szempontból különösen az intézkedés természete és tárgya, a háttérét képező összefüggések, valamint az elérni kívánt cél és az említett intézkedésre vonatkozó szabályok lehetnek relevánsak (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra EDF ítélet, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 86. pont).
- 103 Másfelől, amikor a Bizottság azt vizsgálja, hogy teljesülnek-e a magánbefektető kritériumának alkalmazhatósági és alkalmazási feltételei, az érintett tagállam által szolgáltatott releváns információk vizsgálatát csak akkor tagadhatja meg, ha az előterjesztett bizonyítékok a kérdéses beruházás végrehajtásáról szóló döntés meghozatalát követően keletkeztek. A magánbefektető kritériumának alkalmazása szempontjából ugyanis csak a beruházás végrehajtásáról szóló döntés meghozatalának időpontjában rendelkezésre álló adatok és előrelátható fejlemények relevánsak. Ez különösen így van akkor, ha a Bizottság olyan beruházás vonatkozásában vizsgálja az állami támogatás fennállását, amelyet nem jelentettek be neki, és amelyet az érintett tagállam a bizottsági vizsgálat lefolytatása idején már végrehajtott (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra EDF ítélet, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 104. és 105. pont).
- 104 A fentiekből következik, hogy az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett előny fennállásának mérlegelése, különösen pedig a magánbefektető kritériumának alkalmazása során a Bizottság köteles lefolytatni a szóban forgó támogatási intézkedés átfogó mérlegelését az e támogatás nyújtásáról szóló döntés meghozatalának időpontjában rendelkezésre álló adatok és előrelátható fejlemények alapján, figyelembe véve többek között az említett támogatás háttérét képező összefüggéseket.
- 105 Következésképpen a támogatási intézkedés elfogadásának időpontját megelőző időszakban bekövetkezett eseményekre vonatkozó és ebben az időpontban rendelkezésre álló információk relevánsnak bizonyulhatnak, amennyiben megvilágíthatják azt a kérdést, hogy ez az intézkedés az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett előnynek minősül-e.
- 106 A jelen ítélet 99–105. pontjában kifejtett megfontolásokból következik, hogy a jelen ügyben a szóban forgó HTM-ből eredő állami támogatás fennállásának mérlegelése során a Bizottságnak e megállapodást azon összefüggésekre tekintettel kellett vizsgálnia, amelyek Magyarország uniós csatlakozásának időpontjában a háttérét képezték, figyelembe véve az ezen időpontban rendelkezésre álló minden olyan adatot, amelyek relevánsnak bizonyultak, ideértve adott esetben az említett időpontnál korábbi eseményekre vonatkozó adatokat is.
- 107 Meg kell tehát állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 69. és 70. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor hatástalannak ítélte a Dunamenti Erőmű által az elsőfokú eljárásban előadott, a szóban forgó HTM-ből eredő támogatás e társaságnak az Electrabel részére történő eladásán keresztül állítólagos visszatérítésére alapított érvelést, azzal az egyedüli indokkal, hogy ezt az eladást Magyarország uniós csatlakozását megelőzően bonyolították le.
- 108 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy amennyiben a Törvényszék valamely határozatának indokolása az uniós jogot sérti, de rendelkező része egyéb jogi indokok miatt megalapozottnak bizonyul, az ilyen jogsértés nem eredményezheti e határozat hatályon kívül helyezését, és az indokolást meg kell

változtatni (lásd ebben az értelemben: Lestelle kontra Bizottság ítélet, C-30/91 P, EU:C:1992:252, 28. pont; FIAMM és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-120/06 P és C-121/06 P, EU:C:2008:476, 187. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 109 A jelen esetben ez a helyzet.
- 110 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogellenes támogatás visszatéríttetése a korábbi helyzet helyreállítására irányul, e cél pedig megvalósul akkor, amikor a szóban forgó – indokolt esetben késedelmi kamattal növelt – támogatásokat visszatérítik a kedvezményezett, vagy másként fogalmazva azon vállalkozások, amelyek abból ténylegesen részesültek. E visszatérítéssel ugyanis a kedvezményezett elveszíti azt az előnyt, amellyel a piacon versenytársaihoz képest rendelkezett, és helyreáll a támogatás folyósítását megelőző helyzet (lásd ebben az értelemben: Németország kontra Bizottság ítélet, C-277/00, EU:C:2004:238, 74. és 75. pont).
- 111 Ebből következően a jogellenesen nyújtott állami támogatás visszatéríttetésének fő célja a jogellenes támogatással biztosított versenyelőny által okozott versenytorzulás kiküszöbölése (Németország kontra Bizottság ítélet, C-277/00, EU:C:2004:238, 76. pont).
- 112 A szintén állandó ítélkezési gyakorlat szerint, ha egy olyan vállalkozást, amely jogellenes támogatásban részesült, piaci áron, vagyis azon a legmagasabb áron vásárolnak meg, amelyet a rendes versenyfeltételek mellett eljáró magánbefektető hajlandó volt e társaságért fizetni abban a helyzetben, amelyben az – különösen az állami támogatás nyújtását követően – található, a támogatási elemet a piaci árra értékelték, és beépítették a vételárba. Ilyen feltételek mellett a vevő nem tekinthető úgy, hogy a többi piaci szereplőhöz képest előnyben részesült volna. Ilyen körülmények között a vevő nem tekinthető úgy, hogy előnyben részesült a piacon működő többi gazdasági szereplőhöz képest (lásd: Németország kontra Bizottság ítélet, C-277/00, EU:C:2004:238, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 113 Amennyiben az a vállalkozás, amelynek jogellenes támogatásokat nyújtottak, megtartja a jogi személyiségét, és a saját nevében továbbra is gyakorolja az állami támogatásokkal szubvencionált tevékenységeket, rendes körülmények között e vállalkozás tartja meg az e támogatásokhoz kapcsolódó versenyelőnyt, és őt kell kötelezni az említett támogatásoknak megfelelő összeg visszatérítésére. A vevőtől tehát nem követelhető az ilyen támogatások visszatérítése (lásd: Németország kontra Bizottság ítélet, C-277/00, EU:C:2004:238, 81. pont).
- 114 A jelen ügyet illetően a megtámadott ítélet 1., 68. és 69. pontjából kitűnik, és a jelen fellebbezés keretében sem vitatott, hogy a Dunamenti Erőmű 90-es években végrehajtott privatizációja az e vállalkozásban fennálló részesedések átruházása révén a részvényesi kör megváltozását eredményezte, továbbá hogy a tényállás Törvényszék általi mérlegelésének időpontjában e vállalkozás nagyjából 75%-ban az Electrabel tulajdonában volt. Másfelől az említett ítéletnek a Bíróság előtt nem vitatott 1. és 2. pontjából kitűnik, hogy a Dunamenti Erőmű a magyar villamosenergia-piacon működő olyan villamosenergia-termelő, amely a privatizációját követően tovább működtette a szóban forgó HTM-mel érintett villamos erőművet.
- 115 E feltételek mellett a Törvényszék által a megtámadott ítélet 70. pontjában idézett és a szóban forgó HTM-ből eredő támogatás állítólagos visszatérítésének alátámasztása érdekében a Dunamenti Erőmű által a fellebbezése keretében hivatkozott ítélkezési gyakorlatot nem lehet akként értelmezni, hogy e társaságnak a 90-es évek során lebonyolított privatizációja azon támogatás tényleges visszatérítését eredményezte, amelyet a szóban forgó HTM következtében nyújtottak neki. Különösen, még ha feltételezzük is, hogy az említett társaságot a Magyar Állam piaci áron ruházta át az Electrabel részére, ez az ár pedig világosan tükrözte a szóban forgó HTM-ből eredő előny értékét, a Törvényszék által tett és az előző pontban ismertetett megállapításokból kitűnik, hogy a Dunamenti Erőmű a privatizációját követően megtartotta a jogi személyiségét, és tovább gyakorolta a szóban forgó állami támogatással

- érintett tevékenységeket, oly módon, hogy ténylegesen e társaság tartotta meg azt az előnyt, amely a 2004. május 1-jétől kezdve alkalmazott e megállapodásból eredt, és amelyben a versenytársaihoz képest a piacon részesült.
- 116 A fentiekből következik, hogy – mint azt a Bizottság állítja – még ha feltételezzük is, hogy a Magyar Államnak haszna származhatott a Dunamenti Erőmű privatizációjából, e körülmény nem akadályozta meg e társaságot abban, hogy a részvényesi körének az 1995-ben lebonyolított privatizáció alkalmával bekövetkező megváltozását követően továbbra is ténylegesen részesüljön a szóban forgó azon HTM-ből eredő előnyben, amelynek – mint azt a jelen ítélet 6. pontja ismertette – az érintett blokkoktól függően 2010-ig, illetve 2015-ig kellett hatályban maradnia. Így bármi olyan haszon, amelyben a Magyar Állam e privatizáció következtében részesülhetett, nem szüntethette meg a Dunamenti Erőműnek e megállapodás értelmében biztosított versenyelőny által okozott versenytorzulást.
- 117 E következtetést nem vonhatja kétségbe a Dunamenti Erőmű által előadott azon érvelés, amely szerint a tényállás Törvényszék általi mérlegelése során e társaság a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében vett egyetlen gazdasági egységet képezett az Electrabellel, ezért pedig a Dunamenti Erőmű által ezen érvelés alátámasztása érdekében megfogalmazott általános jellegű állítások nem vonhatják kétségbe a Törvényszék által tett és a jelen ítélet 114. pontjában ismertetett azon megállapításokat, amelyeket egyébként – mint ez az említett pontban megállapítást nyert – a Dunamenti Erőmű a jelen fellebbezés keretében nem vitatott.
- 118 Következésképpen, még ha a Törvényszék tévesen is jutott arra a megállapításra, amely szerint az, hogy a Dunamenti Erőmű privatizációja azon időpontot megelőzően történt, amelyre tekintettel az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás fennállását vizsgálni kell, önmagában elegendő annak igazolásához, hogy az e társaság által előadott, a támogatás e privatizáción keresztül állítólagos visszatérítésére alapított érvelést kizárja azon kérdés mérlegeléséből, hogy a szóban forgó HTM tartalmazott-e az e rendelkezés értelmében vett állami támogatást, meg kell állapítani, hogy a jelen ügynek a megtámadott ítéletből levezethető körülményei között a Törvényszék az ilyen támogatás fennállásának megerősítése érdekében ezt az érvelést a megtámadott ítélet 69. és 70. pontjában kifejtettekén kívüli egyéb indokok alapján is elutasíthatta. E feltételek mellett a jelen ítélet 107. pontjában megállapított téves jogalkalmazás nem volt kihatással a Törvényszék által e tekintetben levont következtetésre, következésképpen pedig nem volt kihatással a megtámadott ítélet rendelkező részére.
- 119 Mindebből következik, hogy a harmadik jogalap második részét el kell utasítani.
- A harmadik jogalap harmadik részéről
- 120 Meg kell állapítani, hogy a jelen ítélet 82. pontjában ismertetett e harmadik rész keretében előadott érvelésével a Dunamenti Erőmű általános megfontolások mentén annak állítására szorítkozik, hogy Magyarország uniós csatlakozásának nem volt semmilyen hatása arra, hogy a szóban forgó HTM megkötésével vagy a Dunamenti Erőműnek az Electrabel általi megvásárlásával semmilyen előnyt nem biztosítottak a fellebbezőknek, anélkül hogy megmagyarázná, hogy a Törvényszék miért alkalmazta volna tévesen a jogot, amikor megerősítette az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett azon előny fennállását, amely e csatlakozás időpontjában e megállapodásból eredt.
- 121 Így meg kell állapítani, hogy a Dunamenti Erőmű által e tekintetben előadott érvelés azon az előfeltevésen alapul, amely szerint az a kérdés, hogy a szóban forgó HTM a megkötésének, valamint a Dunamenti Erőmű privatizációjának időpontjában tartalmazott-e az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatást, releváns, sőt meghatározó azon kérdés mérlegelése szempontjából,

hogyan az említett megállapodás Magyarország uniós csatlakozásának időpontjában tartalmazott-e állami támogatást. Márpedig a jelen ítélet 65. és 66. pontjában, a második fellebbezési jogalap vizsgálata keretében kifejtett megfontolásokra tekintettel ezt az érvelést megalapozatlanként el kell utasítani.

- 122 Az ezt meghaladó részt illetően meg kell állapítani, hogy a Dunamenti Erőmű által a harmadik jogalap e harmadik, az állami támogatás fennállásának mérlegelése szempontjából releváns időpont meghatározására vonatkozó, a jelen ítélet 83. pontjában ismertetett részében előadott érvelés csupán azon érveket ismétli meg, amelyeket a Bíróság a második jogalap keretében már elutasított.
- 123 Ezért, mivel a harmadik fellebbezési jogalap harmadik részét is el kell utasítani, a harmadik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

Az MVM-et terhelő minimális átvételi kötelezettségből eredő előny hiányára alapított negyedik jogalapról

A felek érvei

- 124 A Dunamenti Erőmű azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és megsértette a bírósági felülvizsgálati kötelezettségét, amikor szerkezeti kockázat fennállásának bizonyítása nélkül megállapította, hogy az MVM-et terhelő minimális átvételi kötelezettség előny fennállásával járt.
- 125 A Törvényszék a megtámadott ítélet 112. pontjában elismerte, hogy a Dunamenti Erőmű olyan adatokkal szolgált, amelyek alátámaszthatják, hogy az MVM soha nem volt köteles minden évben olyan mennyiségű villamos energiát vásárolni az előbbi társaságtól, amely meghaladta volna azt a mennyiséget, amelynek megvásárlásáról az MVM a szóban forgó HTM hiányában döntött volna. Ezen állítás ellenére a Törvényszék a Bizottsággal azonos módon annak megállapítására szorítkozott, hogy az a körülmény, hogy bizonyos években az MVM a kötelező minimális átvételnél jóval jelentősebb mennyiségű villamos energiát vásárolt, nem jelenti azt, hogy nem viselte az e kötelezettséggel együtt járó kockázatot.
- 126 A Dunamenti Erőmű szerint a Törvényszék megsértette a bírósági felülvizsgálati kötelezettségét azáltal, hogy a szerkezeti kockázatnak csupán az egyszerű lehetőségére hagyatkozott, és nem bizonyította, hogy ténylegesen fennállna ilyen kockázat. Ha a Törvényszék helyesen értékelte volna e kockázatot, az előny hiányára következtetett volna, mivel megállapította, hogy az MVM soha nem volt köteles minden évben olyan mennyiségű villamos energiát vásárolni a Dunamenti Erőműtől, amely meghaladta volna azt a mennyiséget, amelynek megvásárlásáról a szóban forgó HTM hiányában döntött volna, vagyis az MVM szabadon döntött arról, hogy milyen mennyiségű villamos energiát kíván vásárolni. A Dunamenti Erőmű hozzáteszi, hogy ha a kifizetett ár nem a piaci ár lett volna, az MVM – legalábbis a minimális átvételt meghaladó villamosenergia-mennyiségek tekintetében – másik termelőt választott volna a Dunamenti Erőmű helyett, mivel – mint azt a Bizottság a vitatott határozatban elismerte – léteztek helyettesítő termelési kapacitások, valamint további behozatali lehetőségek.
- 127 A Bizottság úgy véli, hogy a negyedik jogalap elfogadhatatlan, mivel a Dunamenti Erőmű nem jelölte meg a megtámadott ítélet téves jogalkalmazással érintett részét. E társaság csupán mellékesen utal ezen ítélet 112. pontjára, de nem fejt ki, hogy e pontot milyen okból kellene cáfolni (lásd ebben az értelemben: Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ítélet, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 34. pont; Franciaország kontra Monsanto és Bizottság ítélet, C-248/99 P, EU:C:2002:1, 68. és 69. pont).
- 128 Ha a Bíróság úgy ítélné meg, hogy e jogalap a megtámadott ítélet 112. pontjára vonatkozik, a Bizottság másodlagosan azt állítja, hogy az említett jogalap hatástalan.
- 129 A Bizottság harmadlagosan azt állítja, hogy a negyedik fellebbezési jogalap mindazonáltal megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 130 Előjáróban el kell utasítani a Bizottság által e negyedik jogalap annak következtében fennálló elfogadhatatlanságára alapított érvet, hogy e jogalap nem jelöli meg kellő pontossággal a megtámadott ítélet téves jogalkalmazással érintett részét. A Dunamenti Erőmű által e jogalap alátámasztása érdekében előadott érvelés ugyanis a megtámadott ítéletnek kifejezetten a 112. pontjára irányul.
- 131 Ezenkívül, amennyiben a Dunamenti Erőmű érvelése a Törvényszék azáltal elkövetett téves jogalkalmazásán alapul, hogy a Törvényszék az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett előny fennállásának vizsgálata során nem bizonyította szerkezeti kockázat fennállását, e társasággal szemben nem kifogásolható, hogy nem jelölte volna meg az említett ítélet konkrét részeit (lásd ebben az értelemben: Limburgse Vinyl Maatschappij és társai kontra Bizottság ítélet, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P és C-254/99 P, EU:C:2002:582, 423. pont).
- 132 Ugyanakkor a negyedik fellebbezési jogalapot hatástalanként el kell utasítani. Ugyanis, még ha feltételezzük is, hogy az MVM-et terhelő minimális átvételi kötelezettség nem járt előny fennállásával, a Dunamenti Erőmű nem vonja kétségbe különösen – a megtámadott ítélet 117. pontjában szereplő – azt a megállapítást, amely szerint a Törvényszék előtt nem vitatták, hogy a tőkeköltség fedezésére szolgáló biztosítékok beiktatása a versengő piacokon alkalmazott gyakorlatra tekintettel előnynek minősül.
- 133 Ebből következően az akár megalapozottnak is feltételezett azon körülmény, hogy az MVM-et terhelő minimális átvételi kötelezettség nem járt előny fennállásával, önmagában semmiképp nem lehet elegendő annak bizonyításához, hogy a szóban forgó HTM-ből nem származott előny.
- 134 E feltételek mellett nem kifogásolható a Törvényszékkal szemben, hogy megsértette volna a bírósági felülvizsgálati kötelezettségét azáltal, hogy az EK 87. cikk (1) értelmében vett előny fennállásának mérlegelése során nem bizonyította szerkezeti kockázat fennállását.
- 135 Ebből következik, hogy a negyedik fellebbezési jogalapot el kell utasítani.

A visszatérítendő támogatás összegének kiszámítására szolgáló módszer téves jellegére alapított ötödik jogalapról

A felek érvei

- 136 A Dunamenti Erőmű azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor helybenhagyta a Bizottság által a visszatérítendő támogatás összegének kiszámítása érdekében kialakított módszert, és megsértette az e tekintetben megkövetelt bírósági felülvizsgálat szintjét.
- 137 A Bizottság felhívta Magyarországot, hogy a visszatérítendő támogatás összegét azon különbözet összehasonlításával becsülje meg, amely a HTM-ek hatálybalépése szerinti rendszer keretében ténylegesen elért bevételek (a továbbiakban: valódi forgatókönyv) és azon bevételek között áll fenn, amelyeket akkor értek volna el, ha egyetlen ilyen típusú megállapodást sem kötöttek volna (a továbbiakban: alternatív forgatókönyv). A Dunamenti Erőmű szerint viszont a költségeket is figyelembe kell venni, mivel kizárólag a bevételek vizsgálata nem teszi lehetővé a szóban forgó HTM-ből állítólag eredő előny pontos értékelését. A Bizottság által javasolt megközelítés keretében előnyöknek minősülnek azok a további bevételek is, amelyeket a Dunamenti Erőmű a valódi forgatókönyv keretében a tüzelőanyag-többletköltségek fedezete céljából szedett be.
- 138 A Dunamenti Erőmű azt állítja, hogy a tüzelőanyag-költséget kell figyelembe venni, mivel az a változó termelési költségek közel 100%-át képezi. Nem az összes költséget kell tehát megvizsgálni, hanem kizárólag azokat, amelyek a gáz vásárlásához kapcsolódnak. A jelen ügyben a tüzelőanyag-költség

figyelembevétele a támogatásnak magát a fennállását is kétségbe vonná. A Magyarország által felkért gazdasági szakértők ugyanis a nyereségek alapján nagyjából 100 millió euró negatív összeget, kizárólag a bevételek alapján pedig nagyjából 482 millió euró pozitív összeget számítottak ki.

- 139 A Dunamenti Erőmű szerint nem helytálló az sem, hogy a nyereségeken alapuló módszer az ő magatartásához kapcsolódó spekulatív feltételezésekre támaszkodik, mivel a gáztöbbletfogyasztást nem az e társaság által szabad elhatározása alapján tanúsított magatartás tette szükségessé, hanem az, hogy villamosenergia-többlettermelés állt fenn.
- 140 A Dunamenti Erőmű állítása szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 185. pontjában elismerte, hogy a nyereségek közötti különbségen alapuló módszer megfelelőbb lenne. A megtámadott ítélet 184. és 189. pontjából azonban az tűnik ki, hogy a Törvényszék megítélése szerint a Bizottság nem tévedett, amikor a bevételeken alapuló megközelítést alakított ki, mivel a nyereségeken alapuló módszer alkalmazása bonyolultabbnak tűnt. Márpedig az, hogy egy alternatív forgatókönyv kereteibe illeszkedő módszer alkalmazása túl bonyolult, a visszatérítendő támogatás összegének értékelése szempontjából nyilvánvalóan nem releváns. A megtámadott ítélet 186. pontjában a Törvényszék e megközelítés megerősítése érdekében a Budapesti Erőmű kontra Bizottság ítéletre (T-80/06 és T-182/09, EU:T:2012:65) hivatkozott. Az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben viszont az alternatív forgatókönyv, illetve a valódi forgatókönyv keretében figyelembe vett mennyiségek nagyon hasonlóak voltak.
- 141 A Dunamenti Erőmű szerint a Bizottság nem támaszkodhatott volna a megtámadott ítélet 188. pontjában kifejtett azon megfontolásokra, amelyek szerint „a[z] [...] előnyt nyújtó közzállalkozás magatartására, nem pedig ezen előny kedvezményezettjének magatartására tekintettel kell mérlegelni” az előnyt, mivel ez az állítás – amely semmilyen jogi alapra nem támaszkodik – ellentmond a Bíróság ítélkezési gyakorlatának. A Ferring-ítélet (C-53/00, EU:C:2001:627) rendelkező részének 2) pontjában ugyanis a Bíróság világosan megállapította azt az elvet, amely szerint, ha az állami támogatási intézkedés egyidejűleg keletkeztet többletnyereséget és többletköltségeket is, akkor az e két összeg közötti különbség állami támogatásnak minősülő előnyt biztosíthat.
- 142 Végül a Dunamenti Erőmű szerint a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 184. és 189. pontjában – elsősorban a bonyolultsága miatt – elutasította a nyereségeken alapuló módszert, nem gyakorolt teljes körű felülvizsgálatot a Bizottság határozata felett, jöllehet erre köteles akkor, amikor egy megsemmisítés iránti kereset keretében összetett gazdasági mérlegeléseket folytat le, mint azt a Bíróság a CB kontra Bizottság ítéletben (C-67/13 P, EU:C:2014:2204) megállapította.
- 143 A Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor megerősítette a visszatérítendő támogatás összegének kiszámítása érdekében a vitatott határozatban kialakított módszert. Hasonlóképp megalapozatlan az az állítás, amely szerint a Törvényszék e tekintetben nem folytatta le a vitatott határozat teljes körű felülvizsgálatát.

A Bíróság álláspontja

- 144 Mindenekelőtt el kell utasítani azt az érvet, amely szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 188. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a gazdasági előny fennállását – a piacgazdasági magánszereplő elvével összhangban – a szóban forgó előnyt nyújtó közzállalkozás magatartására, nem pedig ezen előny kedvezményezettjének magatartására tekintettel kell mérlegelni. Állandó ítélkezési gyakorlat ugyanis, hogy a magánbefektető kritériumának alkalmazása érdekében azt kell megvizsgálni, hogy ugyanazt az előnyt, mint amelyet állami források felhasználásával bocsátottak a kedvezményezett vállalkozás rendelkezésére, egy rendes piaci feltételek mellett működő magánbefektető is nyújtotta volna-e (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra EDF ítélet, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 78. és 79. pont).

- 145 Közelebbről, ami a visszatérítendő támogatás összegének kiszámítására szolgáló módszer megválasztását illeti, a Dunamenti Erőmű állításával ellentétben a Bíróság a Ferring-ítéletben (C-53/00, EU:C:2001:627) nem fogalmazott meg a nyereségeken alapuló számítási módszert előnyben részesítő általános elvet. Jóllehet a Bíróság ebben az ítéletben azt állapította meg, hogy a szóban forgó intézkedés azért minősült állami támogatásnak, mert a biztosított előny meghaladta a kedvezményezettek által viselt többletköltségeket, úgy ítélte meg, hogy az EK-Szerződés 92. cikkének (1) bekezdése (amelynek helyébe az EK 87. cikk (1) bekezdése lépett) értelmében vett előny fennállásának mérlegelése során csak azokat a többletköltségeket kellett figyelembe venni, amelyek a nemzeti szabályozás által a kedvezményezettekkel szemben előírt közszolgáltatási kötelezettségek teljesítéséből eredtek. Márpedig a Dunamenti Erőmű nem állítja, hogy neki ilyen kötelezettségeket kellett volna teljesítenie.
- 146 Továbbá, jóllehet a megtámadott ítélet 185. pontjában a Törvényszék elismerte, hogy a tüzelőanyag árának figyelembevétele azt eredményezheti, hogy „a visszatérítendő támogatás összege messze alatta marad [a vitatott határozatban kialakított módszer] alkalmazásából eredő összegnek”, a Dunamenti Erőmű állításával ellentétben e pontban semmiképp ismerte el, hogy a nyereségeken alapuló számítási módszer megfelelőbb lenne a bevételeken alapuló számítási módszernél.
- 147 Épp ellenkezőleg, a megtámadott ítélet 184–192. pontjának együttes olvasatából következően a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy – a jelen ítélet 110. pontjában ismertetett és a Törvényszék által a megtámadott ítélet 87. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlattal összhangban – a Bizottság által a vitatott határozatban kialakított módszer a nyereségeken alapuló módszernél alkalmasabb volt a kedvezményezettet megillető azon előny semlegesítésére, amelyben a versenytársaihoz képest a piacon részesült.
- 148 Különösen, a megtámadott ítélet 184. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság – helyesen – abból az előfeltevésekből indult ki, hogy a HTM-ekből eredő előnyök messze meghaladták a HTM-ek díjai és azon díjak közötti esetleges pozitív eltérést, amelyeket HTM hiányában a piacon el lehetett volna érni, e megállapítást pedig a jelen fellebbezés keretében nem vonták kétségbe. A Törvényszék ezt követően – szintén e 184. pontban – megállapította, hogy a Bizottság úgy döntött, hogy a visszatérítetési előírást a HTM-ek rendszere keretében működő villamos erőművek bevételei és azon bevételek közötti esetleges eltérésre korlátozza, amelyeket a villamos erőművek a 2004. május 1-jén kezdődő időszak során HTM hiányában elérhettek volna, mivel ezen időszak tekintetében nem lehetett pontosan kiszámítani az MVM-et terhelő hosszú távú vásárlási kötelezettségekhez kapcsolódó valamennyi feltétel összértékét.
- 149 E feltételek mellett a Dunamenti Erőmű nem kifogásolhatja a Törvényszékkal szemben, hogy tévesen alkalmazta volna a jogot önmagában amiatt, hogy az általa helybenhagyott számítási módszerből eredő támogatási összeg magasabb a Dunamenti Erőmű által alkalmazni javasolt módszerből eredő összegnél.
- 150 Ezenkívül – mint az kitűnik a jelen ítélet 146–148. pontjából – a Törvényszék a nyereségeken alapuló módszert nem a bonyolultsága miatt utasította el, hanem azért, mert a bevételeken alapuló módszer alkalmasabb volt a szóban forgó HTM-ből eredően a Dunamenti Erőművet megillető előny semlegesítésére. Mivel a Dunamenti Erőmű által e tekintetben előadott érv a megtámadott ítélet téves olvasatán alapul, azt megalapozatlanként el kell utasítani.
- 151 A fentiekből következik, hogy nem lehet helyt adni a Törvényszék által gyakorolt bírósági felülvizsgálat szintjének azáltal történő megsértésére alapított érvnek sem, hogy a Törvényszék a bonyolultsága miatt nem vizsgálta meg a Dunamenti Erőmű által javasolt megközelítést.
- 152 Végül, mivel a Törvényszék a jelen ügyben visszatérítendő támogatás összegének kiszámítása céljából a nyereségeken alapuló módszert anélkül elutasíthatta, hogy tévesen alkalmazta volna a jogot, nem relevánsak az azon hiba alátámasztása érdekében előadott érvek, amelyet a Törvényszék az elemzés e módszer alkalmazásához szükséges típusának mérlegelése során állítólag elkövetett.

153 Ezért az ötödik fellebbezési jogalapot el kell utasítani.

154 Az eddigi megfontolások összességéből következik, hogy a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

155 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.

156 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Dunamenti Erőmű pervesztes lett, a Bizottság pedig csak a Dunamenti Erőmű költségek viselésére kötelezését kérte, a Dunamenti Erőművet kell kötelezni a saját költségein kívül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére is.

157 Mivel a fellebbezés elfogadhatatlan annyiban, amennyiben azt az Electrabel terjesztette elő, az utóbbi maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) **A Dunamenti Erőmű Zrt. saját költségein kívül köteles viselni az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket is.**
- 3) **Az Electrabel SA maga viseli saját költségeit.**

Aláírások